திருப்பாலைவனம் ஸ்தல வரலாறு

திருப்பாலைவனக் கோயில் தோற்றம்

திருப்பாலைவனத்
தல வரலாறு

தொகுப்பாசிரியர் :

" கோதாவரி மைந்தன் "

K. S. இராமச்சந்திரன்
ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா இன்டஸ்டிரீஸ்
7, விநாயகர் கோயில் தெரு.
போரூர், சென்னை-600 116.

நிர்வாக அதிகாரி
M. கோவிந்தசாமி

திருப்பாலைவனம்
1-9-1990.

திருப்பாலீசர் துணை

உதவிக் குறையின்றி வேறாருமில்லை யுமைபுதல்வா !
மதவிக்ர வேழமுகமுடையீர் ! வடமால் வரைக்கே
இதமிக்க பாரதங்கோட்டா லெழுதிய வென்னரசே !
கதவிற் கணபதியே பாலை மேவிய கற்பகமே !

முனிமலை மீதமர்ந்த பரஞ்சுடரைப்
பாரோர் வினைதீர்க்கும் பரம்பொருளைப்
பாம்பதனை யாரமெனப் பூண்டு நீதம்
பார்வதியை இடபாவில் வைத்துள்ளானை
விண்ணவரும் மண்ணவரும் தொழுதிடவே
பாங்குடனே பாலையுள் துதைந்திருந்துப்
பால் வண்ணத் திருமேனி தாங்கிய திருப்
பாலீசப் பெருமானைப் பாடுங்களே !

திருப் பாலைவனத் தல வரலாறு

தோற்றுவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

"அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொகுமுத வுருவு கொண் (டு)
இந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
எவ்வெவர் தன்மையும் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபரன் எம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
அந்தரத் திழிந்து வந் தழகமர் பாலையுட்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருத்தருளியும்"

மாணிக்கவாசகர் :— கீர்த்தித் திருவகவல் அடிகள் 92-99.

32/1

பொருள் :—

முடிவற்ற நிலைத்த பெருமையுடைய சிவபெருமான் தனது நெருப்பு போன்ற உருவை மறைத்து அழகான திருவுருவம் புனைந்து கொண்டு "தானே முதல்வன்" என்று தோன்றி, இந்திர ஜால வித்தை செய்பவன் அதில் சாராது தான் மட்டும் தனிப்பட்டு நிற்பது போலத்தான் மட்டும் மாயைக்கு உட்படாமல் மற்ற உயிர்களை ஆட்படுத்தியருவிப் பல்வகைப்பட்டவர் (பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், இந்திரன்) இயல்புகளையும் தன்பால் அடக்கித் தான் மட்டுமே மேலோங்கி நின்று 'தான் தோன்றியாக' (சுயம்புவாக) விளங்கிய கருணைக் கடலான எம் இறைவன் ஒளி போன்று குளிர் தரும் ஞானச்சுடர் வடிவாகிக் கயிலாய மலையிலிருந்து வெளிப்பட்டு இப்பூவுலகில் அழகு மிகுந்த பாலை மரத்துள் எழிலுருவாய் மறைந்திருந்து அருளியவன்" என்பதாகும்.

இந்த வண்ணம் திருவாசகம் உரைத்த மாணிக்க வாசகப்பெருமானால் கீர்த்தித் திருவகலில் போற்றிப் பாடப்பட்டவரும், தேவர்களால்பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுப் பின்பு 'வாசுகி' என்ற நாகராஜனால் கண்டு பூசிக்கப்பட்டவரும், சோழ மன்னர்கள் அமைத்த அழகிய கற்றளியில் இன்று வரை அடியார்க்கு அருள்பாவித்து விளங்கும் அருள் மிகு லோகாம்பிகையுடனுறை அருள்மிகு பாலீஸ்வரப் பெருமானின் அருமை பெருமைகளை சிவ நேயச் செல்வர்கள் அனைவரும் அறிந்து போற்றி வழிபட்டு எல்லாம் வல்ல திருப்பாலீசப் பெருமானின் அருளைப் பூரணமாகப் பெற்று உய்யவேண்டும் என்ற பெருநோக்குடன் இச்சிறு வரலாற்று நூல் வெளியிடப்படுகிறது.

இதைக் கண்ணுறும் பக்தர்கள் அனைவரும் இறைவனின் திருவடியைத் தினமும் சிந்தித்துப் போற்றி இகபர சுகங்கள் அனைத்தையும் பெற்றுப் பல்லாண்டு நலமுடன் வாழ வாழ்த்துக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

தி. து. சுவாமி நாத குருக்கள்

வெளியீட்டாளர்.

திருப்பாலைவனம் - கோயில்

சான்றோர் பலர் நிறைந்து தொண்டை நன்னாட்டில் இன்றைய செங்கை அண்ணா மாவட்டத்தில் பொன்னேரி வட்டத்தில் பொன்னேரிக்கு வடகிழக்கே சுமார் 10 கி.மீ. தொலைவில் திருப்பாலைவனம் அமைந்திருக்கிறது.

ரயில் வழியாகச் செல்வதானால் சென்னை-கும்மிடி பூண்டி மார்க்கத்தில் பொன்னேரியில் இறங்கி அங்கிருந்து பேருந்து மூலம் இவ்வூரையடையலாம்.

இவ்வூர்க் கோயில் மிகவும் பழமையானது. கி.பி. 11ம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாகக் கருதப்படுகிறது. புராண வரலாறும், வரலாற்றுச் சிறப்பும் கொண்ட இக்கோயில் கிழக்கு நோக்கிய ஐந்து நிலைகள் உடைய கோபுரத்துடன் கூடிய அழகிய பெரிய நுழைவாயிலைக் கொண்டது.

கோயில் முகப்பில் பெரிய பதினாறு கால்களைக் கொண்ட 'மண்டபம்' உள்ளது. மண்டபத்துக்குக் கிழக்கில் கோயிலுக்கு எதிரில் 'அமிர்தபுஷ்கரணி' என்னும் பெயருடைய புனித நீர்க்குளம் இருக்கிறது.

கோயிலுக்கு உள்ளே நுழைந்து வலப்பக்கமாகச் சென்றால் கோயிலின் தென்மேற்கு மூலையில் விநாயகர் கோயில் உள்ளது.

விநாயகர் கோயிலுக்குத் தென்மேற்கில் கோயிலின் தெற்கு மூலையில் தலவிருட்சமான பாலை மரங்கள் பசுமையுடன் காணப்படுகின்றன.

கோயிலைச் சுற்றிக் கொண்டு உட்கோயிலுக்குச் செல்லுமுன் அழகிய முக மண்டபம் விளங்குவதைக் காணலாம்.

தெற்கு நோக்கிய நுழைவாயிலையுடைய உட்கோயிலின் உள்ளே சென்றால் முதலில் கண்ணுக்கு விருந்தாக அமைவது ஆடல்வல்லானின் அழகான திருவுருவம் அமைந்த அம்பலக் கோவிலாகும்.

ஆடவல்லானை வணங்கிப் பின் உள்ளே சென்றால் முகமண்டபம், அர்த்த மண்டபம் கருவரைகளோடு கூடிய அழகிய இறைவன் திருச்சந்நிதியடைந்து பாலீஸ்வரப் பெருமானைக் கண் குளிரக் கண்டு தரிக்கலாம்.

இறைவனின் சந்நிதிக்கு உள்ளே புகுமுன் வாயிலின் வலப்பக்கத்தில் அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய பெரிய விநாயகர் சிலையையும், இடப்பக்கத்தில் 'ஆலமர் செல்வன்" என்று போற்றப்படுகின்ற சிற்ப நுணுக்கங்கள் நிறைந்த தட்சிணாமூர்த்தியின் அழகுமிகு திருமேனியையும் கண்டு போற்றலாம்.

இறைவன் கருவரை 'கஜபிருஷ்டம்' என்று வடமொழியிலும் 'தூங்கானை மாடம்' என்று தமிழிலும் கூறப்படுகின்ற யானையின் முதுகு போன்ற அமைப்புடையதாகும். இவ் விமானம் பிரம்மரந்திரம்வரை கருங்கல்லாலேயே அமைக்கப் பட்டு இருக்கின்றது. அதற்கு மேல் சிகரம் சுதையால் ஆனது

தூங்கானை மாடத்தின் வெளிப்புறச் சுவரில் முழுவது மாகக் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன.

கோஷ்டத்தில் தெற்கு நோக்கிய விநாயகர், தட்சிணா மூர்த்தி ஆகிய உருவங்களும், மேற்கு நோக்கிய பெரிய மஹா விஷ்ணுவின் உருவமும் வடக்கு நோக்கிய பிரமனின், உருவத் தையும், மகிஷனைக்காலில் மிதித்த வண்ணம் காட்சி தரும் துர்கையின் அழகு நின்ற திருக்கோலத்தையும் காணலாம்.

உட்சுற்றில் (பிரகாரத்தில்) அநுமார், நர்த்தன விநாயகர், சமய குரவர்கள், மார்க்கண்டேயர், வாசுகி வீர பத்திரர், அழகியதும் உயரமானதுமான இறைவனின் பிட்சாண்டவர் கோல உருவம், வள்ளி தெய்வானையுடன் கூடிய முருகன் சண்டேசமூர்த்தி வரை அனைவரையும் தரிசிக்கலாம்.

வெளி மண்டபத்தில் இறைவனுக்கும் இறைவிக்கும் நடுவில் ஆறுமுக சுவாமி மயில் மீது அமர்ந்து காட்சி தரும் திருக்கோயிலைக் கண்டு வழிபடலாம்.

அடுத்து லோகாம்பிகை சந்நிதி. இதுவும் முகமண்டபம், அர்த்த மண்டபம், கருவறைகளோடு கிழக்கு நோக்கி விளங்குகிறது.

இறைவனுக்கு உட்பிரகாரம் உள்ளது போலவே இறைவிக்கும் தனியாக உட்பிரகாரம் இருக்கிறது. இங்கு அம்பாள் இறைவனுக்கு வலப்பக்கத்தில் நின்ற வண்ணம் திருமணக் கோலத்தில் காட்சி தருகிறார்.

இவ்வாறு எழில் கொஞ்சும் இவ்வாலயம் ராஜேந்திர சோழ தேவரால் கட்டப்பட்டு திருபுவனச் சக்கரவர்த்தி வீரராஜேந்திர தேவர் (இராஜராஜசோழனின் பேரன்—ராஜேந்திர சோழனின் மகன்) காலம் முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டு வரை பல்வேறு மன்னர்களாலும் பக்தர்களாலும் திருப்பணிகளையும் திருவிழாக்களையும் கண்டு ஊரும் பேரும் சிறக்க விளங்கியிருந்தது எனலாம்.

பின்னர் இப்பெருங்கோயில் பையூர் கோட்ட வேளாள மரபினரால் இன்றுவரை நிர்வகிக்கப்பட்டுச் சிறப்புடன் விளங்கி வருகிறது.

இக்கோயில் பற்றிய புராணம் :—

தேவர்களும் அசுரர்களும் மந்திரமலையை மத்தாகவும், வாசுகியை நாணாகவும் கொண்டு திருப்பாற்கடலை அமுதம் வேண்டிக் கடைந்தனர் என்பது யாவரும் அறிந்த செய்தி.

அவ்வாறு அவர்கள் திருப்பாற்கடலைக் கடையும்போது ஐராவதம் என்னும் யானையும், 'தேவதாரு' எனப்படும் கற்பக விருட்சமும், முழுநிலவும், திருமகளும் தோன்றி னார்கள். ஆலகால விஷமும் தோன்றி வெளிப்பட்டது.

உலகை உய்விக்கக் கருதி இறைவன் அவ்விஷத்தைத் தானுண்டு நஞ்சுண்ட கண்டன் (நீலகண்டன்) என்ற பெயர் பெற்றான்.

அதன் பின்பு அமுதம் தோன்றியது. அதை தேவாசுரர் கள் சமமாக ஏற்று உண்டு அமர வாழ்வு பெற வேண்டுமென் பது அவர்களின் உடன்படிக்கை. ஆனால் தேவர்கள் அசுரர் களை ஏமாற்றி விட்டு அமுதத்தை எடுத்துக் கொண்டு மறை வான இடம் தேடி வந்து உண்டனர்.

உண்ணுவதற்கு முன்பு இறைவனைப் பூசித்துப் பின் உண்ண வேண்டுமென்று கருதிய தேவர்கள், தங்கள் கையில் இருந்த அமுதத்தில் ஒரு பகுதியைச் சிறு லிங்கமாகப் பிடித்து வைத்து வழிபாடு செய்துவிட்டுப் பின் உண்டனர்.

அவ்வாறு தேவர்கள் அன்று லிங்க வடிவில் அமுதத்தைப் பிடித்து வைத்து வணங்கிய இடமே திருப்பாலைவனம்.

அவர்கள் வழிபட்ட ஈசனே இன்று இங்கு கோயில் கொண்டுள்ள திருப்பாலீசப் பெருமான் ஆவார். இவருக்கு வடமொழியில் 'அமிர்தேஸ்வரர்' என்று பெயர் வழங்கப் படுகிறது. (அமிர்தம் ஈசர்—அமிர்தேசர் —அமிர்தத்தால் ஆன ஈசன் என்பது இதன் பொருள்).

சூரிய, சந்திரர் வழிபாடு :

இங்கு சூரியனும், சந்திரனும் தங்கி வழிபட்டு மேன்மை யடைந்தனர் என்று கூறுகின்றனர்.

அதற்கு அடையாளமாக இன்றும் கோயிலில் என்றும் வற்றாத 'சூரிய புஷ்கரணி என்னும் தீர்த்தக் கிணறும், 'சந்திர புஷ்கரணி' என்னும் தீர்த்தக் கிணறும் உள்ளன. 'சூரிய புஷ்கரணியின் நீரே இன்றும் இறைவனுக்கு தினமும் அபிஷேகம் செய்யப் பயன்பட்டு வருகிறது.

கோயிலுக்கு எதிரில் உள்ள 'அமிர்த் புஷ்கரணி' என்ற திருக்குளத்தில் தவளைகள் தங்குவது இல்லை. புராண வரலாற்றுப்படி இக்குளத்தில் தேவர்கள் அமுதம் உண்ட தங்கள் கைகளைக் கழுவினர். அவர்கள் கையில் எஞ்சி ஒட்டிக் கொண்டு நீரில் கலந்த சிறிதளவு அமுதத்தையாவது தாங்கள் உண்ணவேண்டுமென்று கருதிய அசுரர்கள் தவளை உருக்கொண்டு இக்குளத்தில் வந்து தங்கினர். இதையறிந்த தேவேந்திரன் இட்ட சாபத்தால் தவளைகள் இன்றளவும் இக்குளத்தில் இல்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும்.

வாசுகி பூசித்து மேன்மை பெற்றது

(அனந்தன், வாசுகி, தட்சகன், கார்க்கோடகன், சங்கபாலன், குளிகன், பத்மன், மஹாபத்மன்) என்ற எட்டு நாகராஜாக்களில் ஒருவன் வாசுகி. இவன் பாதாள லோகத்தில் கிழக்குத் திசையில் இருந்து கொண்டு அரசு புரிந்து வந்தான். (பாற்கடலைக் கடைய கயிறு நாணாக இருந்தவனும் இவனே).

அரச நீதிப்படி ஆட்சி புரிந்து வந்த இவன் ஆட்சி பீடத்தைத் தன் மகனுக்கு அளித்து விட்டு இறைவனை வணங்கி மோட்சமடைய விரும்பினான்.

அதற்காக அவன் பூவுலகு வந்து உபமன்யு என்னும் முனிவரின் ஆசிரமத்தை அடைந்து அவரை வணங்கித் தன் விருப்பத்தை கூறிப் பணிவுடன் நின்றான்.

உபமன்யு என்பவர் வியாக்ரபாத முனிவரின் மகன். வேதாகமம் கற்றுணர்ந்த பண்டிதன். முக்காலமும் உணர்ந்த மாமுனிவன்.

இவர் நாகராஜனுக்கு நால்வகைத் தீட்சைகளையும் செய்வித்து நித்தமும் சிவபூஜை செய்து உய்யும் வழியையும் கற்பித்தருளினார்.

அதன்படி வாசுகி நித்தமும் முறைப்படி சிவபெருமானை வழிபட்டான். இறைவன் உறையும் திருத்தலங்கள் பல வற்றைக் கண்டு வணங்கி பேரின்பமடைந்தான்.

ஒருநாள் அவன் ''ஆதிபுரி'' என்னும் திருவொற்றியூரை அடைந்து இறைவனை வழிபட்டு அங்கிருந்து நீங்கிச் செல்ல மனமின்றி நிலையாகத் தங்கிவிட்டான். தினமும் ஒற்றியூர் இறைவனைப் பன்மலர் கொண்டு பூசைகள் செய்து வணங்கி வந்தான்.

இவ்வாறு இருக்கும் நாளில் இறைவன் வாசுகி பால் அருள் கொண்டு அவனை உய்விக்க விரும்பி எதிரேதோன்றி, ''வாசுகியே! நித்தமும் நீ செய்யும் வழிபாட்டிற்கு நாம் மிகவும் மகிழ்ந்தோம். நீ விரும்புவது போல் உனக்கு அருள் பாலிக்கிறோம். அதற்கு முன் நீ இவ் ஆதிபுரிக்கு வடக்கே உள்ள பாலைமரக் காட்டில் மறைந்திருக்கும் என்னைக் கண்டு வழிபட்டு வருக'' என்று கூறி மறைந்தார்.

பாலைமரக்காட்டில் இறைவனை அடையாளங்கண்டு கொள்ள விரும்பிய வாசுகிக்கு இறைவன் தானிருக்கும் மரத்தைச் சுட்டிக்காட்டக் கருதித் ''தேவர்கள் தேனீ உருக் கொண்டுத் தேனைச் சேகரித்து வைத்துள்ள பெரும்

பொந்துகள் நிறைந்த பாலைமரத்தைக் கண்டு அதன்கீழ் நிலைபெற்று உள்ள எமை வணங்கி வருக'' என்று கூறியரு ளினார்.

''மன்னு மித்தலத்தின் வடபாலின்
துன்னு பாலையின் தும்பிகளாய்ச் சுரர்
முன்ன முண்ண அம்மொய்மலர்த் தேனையே
கூட்டியே தினம் பொந்தினிற் கொண்டு வந்து
ஈட்டிவைத்திருந்து எய்திடா வகைக்
கூட்டு மத்தரு நீழவில் காட்சியாய்ச்
சேட்டமாயிருப்போம் அவன் சேர்ந்தெமை
பூசை செய்குதி''

(திருவொற்றியூர்ப்புராணம் — வாசுகிச் சுருக்கம் பாடல் 26, 27, 28)

அதன்படி வாசுகி இன்று 'திருப்பாலைவனம்' என்று பெயருடைய பாலை மரக்காட்டிற்கு வந்து இறைவனைக் கண்டு வணங்கி முறையோடு அபிஷேக ஆராதனைகளைச் செய்து பூசித்துப் பின் திருவொற்றியூர் திரும்பி இறைவ னைழ கண்டு வணங்கி இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்து உய்ந்தார். இதனை,

''போதமுற்ற அரன்பதம் போற்றியே
ஓது பாலைத் தலத்திலுற்றே சிவன்
பாத பங்கயம் அர்ச்சனை பண்ணியே''
''பலகையுற்ற பரமனை வணங்கியே
அலகில் பன்மலர் அஞ்சனியே புரிந்து
இலகும் அன்புடன் எண்ணிலா காலம்
உலகம் எண்ண இவை செய்து உறைந்தான்''

(திருவொற்றியூர் புராணம் — வாசுகிச் சுருக்கம் பாடல்- 30-31)

எனும் மேற்கண்ட பாடல்கள் மூலம் அறியலாம்.

இவ்வாறு தேவர்களால் ப்ரிதிஷ்டை செய்யப்பட்டு இந்திராதி தேவர்களாலும் சூரிய சந்திரர்களாலும், வாசுகி முதலான சிவபக்தர்களாலும் பூசிக்கப்பட்ட பழமையையும் பெருமையும் பொருந்தியது இத் திருப்பாலைவனத்துப் பழங்கோயில்.

குறிப்பு ;-

இறைவன் அமுதத்தினால் ஆனவர் என்பதால் உஷ்ண மான பொருட்கள் (சந்தனம் உட்பட) இறைவன் மீது பட்டால் லிங்கம் உருகிவிடும் என்பதால் இறைவனுக்குப் பால், தயிர், இளநீர், பன்னீர் தவிர வேறெதையும் அபிஷேகம் செய்வதில்லை. இறைவன் 'அமிர்தலிங்கம்' என்ற பெயரோடு வெண்ணிற மேனி கொண்டு விளங்குவதைப் பக்தர்கள் இன்றும் கண்டு மகிழலாம்.

வரலாறு :-

தஞ்சை பெரிய கோயிலை எழுப்பிய ராஜ ராஜ சோழனின் மகன் இராஜேந்திர சோழன். இவன் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் கங்கை கொண்ட சோழேசர் கோயிலைக் கட்டியவன். இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் கங்கைக்கரைவரை சென்று கங்கைநீரைக் கொணர்ந்து தான் கட்டிய கோயிலுக்குக் குடமுழுக்குசெய்வித்து மகிழ்ந்தவன். இவனது காலம் கி.பி. 1012 — 1044. இவனது ஆட்சியில் பதினொன்றாம் ஆண்டில் இவன் வடபுலம் நோக்கிக் படையெடுத்தான். இதற்குக் காரணம் புனித கங்கை நீரை கொணரல் வேண்டுமென்பதேயாகும். அதற்காக இவன் தனது படைத்தலைவருள் மிகுந்த வீரமுடைய ஒருவனை வடபுலம்நோக்கிப் பெரும்படையுடன் அனுப்பி வைத்தான்.

அப்படைத்தலைவன் வடநாடு சென்று கங்கை பேராற்றில் யானைகளை வரிசையாக நிறுத்திப் பாலம் அமைத்து அவற்றின் வழித் தன் படைகளைச் செலுத்திச் சென்று வடபுல மன்னர்களை வெற்றி கொண்டு, தோற்றவர் தலையில் கங்கை நீரை சுமக்கச் செய்து கொணர்ந்தான்.

வடநாட்டில் வெற்றிக் கொடியை நாட்டித் திரும்பி வரும் தன் படையை எதிர் கொண்டு அழைக்கக் கருதிய இராஜேந்திரசோழன் கோதாவரிக்கரை வரை சென்றுத் தன் படையை வரவேற்றுத் திரும்பினான் என்று அவனது வரலாறு கூறுகிறது.

அவ்வாறு அவன் திரும்பி வருகையில் இடையில் உள்ள சில திருப்பதிகளில் உள்ள இறைவனைக் கண்டு தரிசித்தும் புதிய சிவாலயங்களைத் தோற்றுவித்தும் மகிழ்ந்ததாக சில கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன. இவனால் கட்டப்பட்ட கோயில்கள் சில ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து பையூர் கோட்டத்தில் இன்றைய பொன்னேரி வட்டத்தில் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றே திருப்பாலைவனம். (பொன்

ணேரி கும்பமுனிமங்கலத்து அகத்திஸ்வர் கோயிலும், திரு வொற்றியூர் திருக்கோயிலும் இவனால் கட்டப்பட்டவையே இவை அமைப்பால் ஒன்று போல் விளங்குகின்றன. குறிப் பாக இறைவனது கருவறை தூங்கானை மாடமாக அமைந் திருப்பதைக் குறிப்பிடலாம்.)

திருப்பாலைவனத்து இறைவிக்கு இவ்வரசன் 'லோக மாதேவி' என்ற தனது அன்புத் தாயாரின் பெயரையே சூட்டி மகிழ்ந்தனன் என்று கருதலாம். (இன்றும் திருப் பாலைவனத்து இறைவியின் பெயர் 'லோகநாயகி' என்று வழங்கப்படுகிறது.)

கல்வெட்டு ஆய்வுப்படி இக்கோவில் (கி.பி. 1012—1044 க்குள்) இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது.

முதலில் இவன் இறைவனுக்கும் இறைவிக்கும் மட்டுமே கோயில்களைச் அமைத்திருக்க வேண்டும். பின்பு வந்த பேரரசர்களும், சிற்றரசர்களும், முகமண்டபம், நடராஜர் மண்டபம், மதில் சுவர் போன்றவற்றைக் கட்டியிருக் கலாம். சாளுக்கிய மன்னர்களின் இலச்சினைகள் முக மண்டபத் தூண்களில் உள்ளதால் இவ்வரசர்கள் முகமண்ட பத் திருப்பணிகள் செய்திருக்க இடமுண்டு. எது எவ்வா றாயினும் இக்கோயில் 11-ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது என்பது புலனாகிறது. சுமார் 800 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

இக்கோவில் தோன்றிய வரலாறு :—

முதல் ராஜேந்திர சோழ மன்னன் தன் பெரும் படை யுடன் வடபுலம் சென்று வடதிசை மன்னர்களை வென்று கங்கைநீரைக்கொண்டு வருகையில் இத்திருப்பாலை வனத்துப் பாலை மரக்காட்டில் பரிவாரங்களுடன் தங்கி இருந்தான். அப்போது ஒரு பாலை மரத்தில் கட்டப்பட்ட யானை திடீரென்று மயங்கி விழக்கண்ட மன்னன் மரத்தை வெட்டிச் சோதிக்கக் கட்டளையிட்டான்.

வீரர்கள் மரத்தை வெட்டுகையில் கோடாரி இறைவன் தலைப்பாகத்தில் பட குருதி வெளிப்பட்டது. இதைக் கண்ட மன்னன் மரத்தைப் பக்குவமாக அகழ்ந்து எடுக்க ஆணையிட்டான். மரம் அப்புறப்படுத்தப்பட்டது. இறைவனின் வெண்ணிற லிங்க வடிவம் மரத்தின் வேர்ப்பகுதியில் காட்சிதரக் கண்டு ஆனந்தம் கொண்டு மன்னன் உடனே அவருக்கு ஆலயம் அமைத்து வழிபட்டான். இறைவிக்குக் கோயில் எழுப்பித் தனது அன்புக்குரிய தாயாரின் 'லோக மாதேவி' என்ற பெயரைச் சூட்டி மகிழ்ச்சி கொண்டான். இவ்வாறு தோன்றியதுதான் இன்றைய திருப்பாலீசர் கோயில் (இறைவனின் திருமேனியில் கோடாரி பட்ட வடு இன்னமும் உள்ளது.)

பிற செய்திகள் :-

இவ்வூர் கோயிலைப் பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் 71. (1929 ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு அறிக்கைப்படி எண் 307 முதல் 377 வரை உள்ளவை திருப்பாலைவனம் பற்றியவை) தமிழ்-65, தெலுங்கு-3, வடமொழி-2, கன்னடம்-1, ஆக-71. இன்று சிதைந்தவை போக மீதியிருப்பவை தமிழ் சோழர் காலத்தவை-41, பாண்டியர் காலத்தவை-3, நெல்லூர்ப் பகுதியையாண்ட சோழர்க்கடங்கிய சிற்றரசர்கள் 12, விஜய நகர அரசர் 3, காகதீய அரசன் பிரதாபருத்திரதேவன் (வட மொழி) 1. ஆக —60.

இக்கோயில் 11ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டு வரை மிகவும் சிறப்புடன் விளங்கியது. இங்கு மடங்கள் பல இருந்தன. பூந்தோட்டங்கள் பல இருந்தன. பற்பல சிறப்பு விழாக்கள் நடைபெற்றன. கோயிலுக்கு நன் கொடையாகப் பலர் நிலங்களைத் தானமாகத் தந்தனர். விளக்கெரிக்கப் பலர் பொற்காசுகளைத் தானமாகத் தந்தனர். பலர் ஆடு மாடுகளை தந்தனர்.

இறைவனின் செப்புத் திருமேனிகளையும் செய்து பலர் பூசிக்க அளித்துள்ளனர். பொற்காசுகளையும், வெள்ளிக்

காசுகளையும் அள்ளித் தந்து பலர் இறைவழிபாட்டைச் சிறப்புடன் நடத்தியுள்ளனர்.

இக்கோயில் நீள சதுர அமைப்புடையது. கோயில் மதிர் சுவர் கிழக்கு மேற்கில் 506 அடியும் தெற்கு வடக்கில் 550 அடியும் உடையது.

நடராஜர் சந்நிதி, முருகன் சந்நிதி, அம்மன் சந்நிதி தனித்தனியே அமைந்துள்ளன.

இறைவன் திருமணக் கோலத்தில் காட்சி தருகிறார். (உமையம்மை இறைவனுக்கு வலப்பக்கத்தில் கோயில் கொண்டுள்ளார்)

இங்குள்ள நந்தவனங்கள் பல. அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கவை-3. 1. பக்தர் சித்தத்து உறைவான் திருநந்தவனம் 2. ஐம்பத்தெழுவர் திருநந்தவனம், 3. ஆலால சுந்தரன் திரு நந்தவனம். இங்கு சிறப்புடன் விளங்கிய மடங்கள்-3. 1. தன் மதாவளன் திருமடம், 2. கண்டகோபால மாணிக்கமடம், 3. அன்பர்க்கு அடியார் மடம். இவற்றுள் முதல் மடம் சிவாசாரியார்கள் மடம். இரண்டாவது அடியார்களை உண்பிக்கவும் நந்தவனத்தைப் பாதுகாக்கவும் அமைந்தது. மூன்றாவது ஆண்டார்கள் என்பவர் இருந்தனர். இவர்கள் மலர் பறித்தல், கோயிலைத் தூய்மை செய்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்வதோடு கோயிலில் உள்ள கோஷ்டி மண்டபத்தில் தினமும் கூடி திருமுறைகள் ஓதி வந்தனர்.

ஊரின் பழைய பெயர் :- அமிர்தபுரி திருப்பாற்றுறை.

இறைவனின் திருப்பெயர்கள் :- பாலைவனநாதர், திருப் பாலீசர், அமிர்தேஸ்வரர், பாலைவனமுடையார் என்பன வாகும்.

அம்பாளின் பெயர்கள் ; உலகமாதேவி, லோகநாயகி என்றும் பிரியாத நாச்சியார் லோகம்பிகை என்பனவாகும்.

தீர்த்தம் :- அமிர்தபுஷ்கரணி

தலவிருட்சம் :- பாலைமரம்

இக்கோயிலின் தலவரலாறு 15 அத்தியாயங்களை உடையதாக எழுத்துப்பிரதி மட்டுமே இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

பாடல்கள் திருவாசகத்தின் சிலவரிகள் (தோற்றுவாயில் காண்க) தவிர தேவாரங்கள் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. சிற்றம்பலத்தில் கிடைத்தவை போக அழிந்தவை பல. அவற்றுள் இவ்வூர் பற்றிய பாடல்கள் அழிந்திருக்கலாம். செவி வழிச் செய்தியாக திருநாவுக்கரசரும், சுந்தரரும் இவ்வூர் இறைவனைப் பாடியுள்ளனர் என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

இவ்வூரையடைந்து இறைவனைப் பூசித்து உய்ந்த வாசுகி பற்றிய செய்தி திருவொற்றியூர்ப் புராணத்தில் வாசுகிச் சுருக்கத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டு உள்ளது.

1960ஆம் ஆண்டில் டாக்டர். ராஜமாணிக்கனார். எம். ஏ., எல். டி., எம்.ஓ.எல்.பி.எச்.டி., அவர்கள் எழுதிய "திருப்பாலைவனம் கல்வெட்டுக்கள்" என்ற நூல் வெளியாகி இருக்கிறது.

வரலாற்றுப் பேரவை மூலம் 1978இல் வெளிவந்த "செங்கை மாவட்ட வரலாற்றுக் கருத்தரங்கு" என்ற தலைப்பில் திரு. நாகசாமி அவர்கள் வெளியிட்ட நூலில் "கவரப்பேட்டையும் அதன் சுற்றுப்புற ஊர்களும்" என்ற தலைப்பில் து. துளசிராமன் என்பவர் திருப்பாலைவனத்தைப்பற்றி ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

திரு. பிலோ இருதயநாத் என்ற அன்பர் வெளியிட்ட மக்கள் வணங்கும் ஆலயம்' என்ற நூலின் முதல் கட்டுரையே திருப்பாலைவனம் பற்றியதாகும்.

செல்வி. எம்.எஸ்.ஆயிஷா பேகம் என்னும் அம்மையார் இவ்வூரைப்பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றை எழுதியிருப்

பதாகத் தெரிகிறது. (அச்சேற்றப் படவில்லை). 1950இல் அறநிலையத்துறையார் வெளியிட்ட இவ்வூர் வரலாறும் கிடைக்கவில்லை. சிவராஜசுவாமிகள் என்பவர் 'திருப்பாலீசர் பதிகம்' லோகம்பிகைபதிகம் பாடியதாக தெரிகிறது. முழுதும் கிடைக்கவில்லை. இவ்வூரைப் பற்றி திரிசரபுரம் மஹா வித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் 'திருப்பாலைவனப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி' என்ற அந்தாதி நூலைப் பாடியுள்ளதாகத் தெரிகிறது. முழுதும் கிடைக்கவில்லை.

மேற்கண்ட புராண நூல்களையும் கட்டுரைகளையும், பாடல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்டு இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது.

இந்நூலை எழுத உதவிய நூல்கள் :

1. திருவாசகம் : மாணிக்க வாசகர்

2. திருவொற்றியூர் தலபுராணம்; சிவராஜசுவாமி பாடல்கள்

3. பிற்கால சோழர் வரலாறு: டி.வி. சதாசிவப் பண்டாரத்தார்.

4. திருப்பாலைவனம் கல்வெட்டுக்கள் : டாக்டர் ராசமாணிக்கனார், எம். ஏ., எல்.டி., பி.எச்.டி.

5. செங்கை மாவட்டக் கருத்தரங்கு வெளியீடு— டாக்டர் ஆர். நாகசாமி மற்றும் செவிவழிச்செய்திகள்.

திருப்பாலீசர் துணை
திருசிற்றம்பலம்

1. ''அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்(டு)
இந்திர ஞாலம் போலவந் தருள்
எவ்வெவர் தன்மையும் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபரன் எம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுட்
சுந்தரத் தன்மையோடு துதைத்திருந் தருளியும்''

மாணிச்கவாசகர்-கீர்த்தித் திருவகவல் அடிகள் 92—99

பாலைவனப்
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

2. ஆனேறு கொடியுயர்த்தாய் திருப்பாலை
வனத்தரசே அடியார் வாழ
மீனேறு கடலுலகில் நெடுங்கருணை மழை
பொழியும் மேகமானாய்
மனேறு காதலத்தா யெனக் கடங்காப்
பெருவாழ்வும் வானஞ்சூழும்
கானேறு பெருங்கதியும் நெடியாமல்
காணாநின் கமலப் பூவே.

திரிசிரபுரம் மஹாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை.

3. ''மண்ணு தித்தலத்தின் வடபாலின்
துன்னு பாலையின் தும்பிகளாய்ச் சுரர்
முன்ன முண்ண அம்மொய்மலர்த் தேனையே
கூட்டியேதினம் பொந்தினிற் கொண்டு வந்து
ஈட்டி வைத்திருந்து எய்திடா வகைக்
கூட்டு மத்தரு நீழலில் காட்சியாய்ச்
சேட்டமாயிருப்போம் அவன் சேர்ந்தெமை
பூசை செய்குதி''

திருவொற்றியூர்ப் புராணம்.வாசுகிச் சுருக்கம் பாடல்
27, 28, 29)

4. (அ) திருப்பாலீச்சுரர் பதிகம்

பாலைமரப் பொழின்றையுள் பதியடைந்த சோழன்
பசுரரிய சேனையிலோ ரானைதரு மிணைந்த
காலையதின் கருவிகறிற் கனவுதிரம் பெருகிக்
கணப்போதி லுயிர்விலங்கக் கண்டவனும் பயந்தே
சோலையிலும் மரத்தடியைச் சோதனைசெய் துனது
சுயம்புருவங் கண்டுமன்னன் துய்யசெம்போன் கோயில்
சிலமுடன் செய்துதொழும் திருப்பாலை வனவாழ்
தெள்ளமுதாம் பாலீசா! திருவருள்செய் தருளே.

(ஆ) என்றும் பிரியாத நாச்சியார் எனும்
லோகாம்பிகை பதிகம்

அன்னையே மின்னேர மடிமைமுறை யிடுவதுன்
னரியதிரு வுளமறியுமே
யானாலு முறையிடுவ தென்னவென் லகிலத்தி
வளவிலாப் பிறவிபெற்றும்
பின்னையப் பிறவிதொறும் மனைவாழ்க்கை முதலையின்
பேழ்வாயிற் சிக்கியந்தோ
பேசுதற் கரிதாய பின்மூப்பு சாக்காடு
பெற்றளவிற் றுன்பிலாழ்ந்தும்
வுன்னியதை நீங்கிடா துயர்சுகம தாயெண்ணி
யொழியாத காலன்வசமா
யுழன்றதின் போதுநின் னுபையவடி நீழலி
லோய்வுற் றிருக்கவருளாய்
தென்னையோடு கமுகநற் சென்னலொடு கன்னலார்
திருப்பாலை வனமேவியே
சிலவடியார்க் கருள்செய் பாலீசர் பாலமருந்த
திரிலோகாம்பாளன்னையே !

—சிவராஜ சுவாமிகள்

5\. நகைச்சுவை நாடோடிப்பாடல்

"திருப்பாலைவாழ் ஈசர்! பவனி வருந் தெருவில்
பால்விற்கும் பெண்களே! நீங்கள் விற்பது
அருட்பாலோ, பொருட்பாலோ, காமப்பாலோ
ஆழிதனைக் கடைந்தெடுத்த அமுதப்பாலோ
இரும்பாலே மனம்படைத்திர்! நில்வீர்! செல்வீர்!
எந்தப் பால் விற்கவந்திர் இயம்புவீரே!"